

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Ἐδαιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἐκ παλαιοῦ τὸ διδάγμα.

Ἐκ τῆς προγονικῆς ἡμῶν σοφίας, ἥτις παρεδόθη ἡμῖν διὰ τῶν αἰώνων, ὡς πολὺτιμος κληροδοσία, ἄπαντες οἱ ἐξέχοντες τῶν πολιτικῶν τῆς Εὐρώπης ἀρούνται, ὡς ἐξ ἀγνῆς καὶ ἀνεξαντλήτου πηγῆς, τὰ ἀσφαλέστερα ἐφόδια καὶ τὰ πρακτικώτερα διδάγματα τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν βίου διὰ μόνους ἡμᾶς τοὺς ἀπογόνους ἐκείνων, οἵτινες ἐγένοντο οἱ διδάσκαλοι τῆς ἀνθρωπότητος ἐν πᾶσι καὶ ἐν αὐτοῖς ἀκόμη τοῖς πολιτικοῖς, ἢ κληροδοσία τῶν ἔμμενων ἀρχαίων καὶ ἀγόνων, κατ' οὐδένα δὲ τρόπον ἐπιδρά ἐπὶ τῶν σκέψεων ἡμῶν καὶ τῆς ιδιότητός μας ὡς πολιτῶν, ἢ ἀνεκτίμητος διδασκαλία τῶν.

Τὰ διδάγματα ἐκείνων ἅτινα νεάζουσιν ἔτι ὡς τὴν πρώτην ἡμέραν καθ' ἣν ἐξηνήθησαν, ὑπεκατέστησαν παρ' ἡμῖν τὰ νοσηρὰ διδάγματα τοῦ δημοσίου τύπου καὶ τὰ ἀξιώματα ἡμεροβίου καὶ ἐξηκραιωμένης πολιτικῆς ἐν ὧς εἰς πᾶσαν περίστασιν ἰδονάμεθα νὰ ἔχωμεν διδασκάλους σοφοὺς καὶ πεπειραμένους καὶ ἀσφαλεῖς ὁδηγοὺς, ἵστέφωμεν ἀλλαγῆ τὰ ὄμματα καὶ διὰ τοῦτο ἀπεπλανήθημεν εἰς ἀδεῖοδους τρίβους.

Πόσην εἰχόμεν ἀνάγκην νὰ διδαχθῶμεν ἄπαντες κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ ἐκλογεῖται καὶ ἐκζητεῖται, παρὰ διδασκάλων σοφῶν ἀγαθῶν καὶ ἀμερολήπτων! Ἐντούτοις τοιοῦτοι διδάσκαλοι πολλοὶ παράκεινται ἡμῖν, ἀρκεῖ δὲ μόνον νὰ θελήσωμεν καὶ ἔχωμεν αὐτοὺς εἰς τὸ πλευρόν μας σοφοὺς, χρηστοὺς, προσνηεῖς καὶ φιλοπόλιδας. Ἐυρίσκομεν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς τὸν Σωκράτην, αὐτὸν τὸν μέγαν διδάσκαλον, νοουθετοῦντα τοὺς ἀνευ ἀξίας ἀρχοθήρας καὶ αἱ τὸν παρακολουθήσωμεν περὶ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Πύκα, ὅπου ἔμποδίζει τοὺς ἀδασεῖς ἢ ἀγορεύουσιν, ἢ παρακαλεῖ αὐτοὺς νὰ καταβῶσιν ἀπὸ τοῦ βήματος, ὅπως μὴ καταναλισκῆται ἐπὶ ματαίῳ ἢ ὥρα τῶν ὠφελίμων διασκέψεων, διότι πολλοὶ καὶ παρ' ἡμῖν ἀρχοθῆραι ἔχουσι ἀνάγκην τῆς πολιτικῆς διδασκαλίας.

Ἐξὸς ἐξ ἀλλοῦ ἐν Ἀθῆναις καὶ τὰς νέας ὀνομαζόμενος Γλαῦκων οὗτος δὲ ἀρχοθήρας ἀκάθεκτος, ἀξίων ἑαυτὸν ἰκανὸν πολιτικὸν ἄνδρα, ἐπειδὴ πολλάκις ἠνώχλησε τὸν Δῆμον ἀγορεύων, οὐδεμίαν ἤκουεν οὔτε εἰρωνείαν, οὔτε συμβουλὴν τῶν ἀποτρεπόντων. Καὶ τοῦτον λοιπὸν ἐπεχείρησεν ὁ Σωκράτης νὰ σωφρονίσῃ διὰ διαλόγου ὄν μετ' αὐτοῦ ἔσχε, ὅς διεφυλάχθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Ἑεροφῶντος καὶ ὅστις εἶναι ἀριστοῦργημα εὐφυίας, εἰρωνείας, λεπτικῆς καὶ ἐνταυτῶ συντονιστικὸν μάθημα.—Γλαῦκων, τὸν λέγει μίαν ἡμέραν, ἀκούω ὅτι διανοεῖσαι ὑπερῶν ἡμῶν νὰ γίνῃς προστάτης τῆς πόλεως.—Μάλιστα, ὦ Σωκράτες, ἀπεκρίθη.—Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὦ Γλαῦκων, τὸ πρᾶγμα εἶναι καλὸν ὑπερῶν ἄλλο ἀνθρώπων ἔργον διότι, ἐὰν τὸ κατῶρονες, θὰ ἐπετύγχανες δυνατὸς ὢν πᾶν ὅ,τι ἂν ἐπεθύμεις, καὶ τοὺς φίλους θὰ ὠφέλεις, καὶ τὸν πατρικὸν οἶκον θὰ ἀνθρώπως, καὶ τὴν πατρίδα θὰ κτίζανες, καὶ ὀνομαστός θὰ καθίστασαι εἰς τὴν πόλιν, καὶ τις οἶδεν

ἴσως καὶ εἰς ὄλιγὴν τὴν Ἑλλάδα, ὡς ὁ Θεμιστοκλῆς εἰς τοὺς βαρβάρους.

Ταῦτα ἀκούων ὁ Γλαῦκων ἐμεγαλύνετο καὶ παρέμενεν εὐχαριστημένος.—Ἀλλὰ, ἐπρόσθεσεν ὁ Σωκράτης, ἐννοεῖται ὅτι, ἂν θέλῃς νὰ τιμᾶσαι, πρέπει νὰ ὠφεληθῇ ἡ πόλις ὑπὸ σοῦ.—Βεβαίως, εἶπεν ὁ Γλαῦκων.—Σὲ παρακαλῶ, ὑπέλαβεν ὁ Σωκράτης, εἶπέ με, πόθεν θ' ἀρχίσῃς νὰ εὐεργετῇς τὴν πόλιν;

Ὁ Γλαῦκων διεσώπησεν, ὡς ἀπορῶν πόθεν. Ὁ Σωκράτης ἤλθεν εἰς βοήθειαν αὐτοῦ.—Καταλαμβάνω τούτους ἔχεις τρόπους.—Ὤ φέλησθε αὐτὴν, ὅστε ἀπορεῖς τίνα πρώτον.... Ὁ ἄ τὴν καταστήσῃς ἴσως πλουσιωτέραν.—Μάλιστα.—Πῶς; αὐξάνων τὰς προσόδους αὐτῆς;—Βεβαίως.—Ὡραιοτάτα. Σὲ παρακαλῶ λοιπὸν, ἐκ τίνων πόρων σήμερον προέρχονται αἱ πρόσοδοι τῆς πόλεως, καὶ πόσαι περίπου εἶναι; ἐπειδὴ πέποιθα ὅτι ἐσκεύθη περὶ τούτων ὥστε ἐὰν μὲν τίς ᾖ ὀλιγώτερος τοῦ δέοντος, νὰ τὰς ἀναπληρώσῃ, ἐὰν δὲ λείπωσι, νὰ προσπορίσῃ καὶ ἄλλας.—Ἀλλὰ δι' αὐτὸ τουλάχιστον, δὲν ἐσκεύθη εἰσέτι, ὦ Σωκράτες.—Ἔστω ἄλλ' εἶπέ με λοιπὸν τὰς δαπάνας τῆς πόλεως, ἐπειδὴ ὑποθέτω ὅτι καὶ τούτων διανοεῖσαι ἢ ἀφαιρέσῃ τὰς περιττάς.—Ἀλλὰ μὰ τὸν Δία, ἀπεκρίθη, οὐδὲ πρὸς ταῦτα ἐνησυχολοῖται εἰσέτι.—Λοιπὸν, εἶπεν ὁ Σωκράτης, θ' ἀναβάλωμεν τὴν αὐξήσει τοῦ δημοσίου πλούτου ὑπομονηδίστη πῶς εἶναι δυνατόν, ἐάν τις ἀγνοῖ τὰς δαπάνας καὶ τὰς προσόδους τῆς δημοσίας, νὰ ἐπιμεληθῇ ταῦτα;—Ἀλλ' ὦ Σωκράτες, ἀπεκρίθη ὁ Γλαῦκων, ἡ πόλις δύναται νὰ πλουτισθῇ καὶ ἀπὸ πολέμων.—Ἀναμφιβόλως, ἐάν τις εἶναι ἰσχυρότερος αὐτῶν ἀσθενέστερος ὅμως, ἐνδέχεται ἢ ἀπολίσει καὶ τὰ ὑπάρχοντα.—Τότε βεβαίως.—Βεβαίως ἐπέπεσε ὁ Σωκράτης, λοιπὸν ὅστις ἐπιχειρῆσαι πόλεμον, πρέπει νὰ γνωρίσῃ τὴν δύναμιν καὶ ἡμῶν καὶ τῶν ἐναντίων καὶ ἂν μὲν ᾖ ἡμῶν ἢ ἡ δύναμις ἡμῶν ἀνωτέρα, νὰ συμβουλεύσῃ τὸν Δῆμον περὶ πόλεμον, ἂν δὲ κατωτέρα, νὰ προσέχῃ.—Ὅρθότατον, ἀπεκρίθη ὁ νεανίας.—Νὰ μάθω λοιπὸν ἠθελα παρὰ σοῦ, πρώτον τὴν περὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν τῆς πόλεως, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν τῶν ἐναντίων.—Ἀλλὰ, μὰ τὸν Δία, οὕτω προχειρῶς δὲν δύναμαι νὰ σοὶ εἶπω.—Δὲν ἐλάττει, ἂν τὴν ἔχεις γεγραμμένην, φέρε' θὰ μοι προξενῆσθε εὐχαρίστησιν.—Ἀλλ' οὐδ' ἔγραψα ἔτι περὶ τούτου, ὦ Σωκράτες.—Ὅπως δὲ ἵπotes, θ' ἀπέχεῃς πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, νὰ συμβουλεύῃς καὶ περὶ πολέμου; διότι ἴσως καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῶν πολεμικῶν δὲν ἔλαβες καιρὸν νὰ ἐξετάσῃς αὐτὰ, ἀρχόμενος τῆς προστασίας τῆς πόλεως ἀπὸ τῶν φρουρῶν τῆς ἡμετέρας χώρας. Καὶ λοιπὸν θὰ γνωρίζῃς πόσαι φρουραὶ εἶναι ἀναγκαῖαι καὶ πόσαι περιτταὶ καὶ πόσοι στρατιῶται ἀρκοῦσιν ἢ δὲν ἀρκοῦσιν ὥστε τὰς μὲν ἀναγκαῖας φυλακὰς θὰ συμβουλεύσῃς ἢ αὐξήσῃς τὰς δὲ περιττάς ἢ ἀφαιρέσωσιν.—Ὅσον διὰ τὰς φρουράς, ἀπεκρίθη ὁ Γλαῦκων, ἐγὼ θὰ ἐσυμβούλευα ἢ ἀφαιρέσωσιν ἄσπασαι, ἐπειδὴ καὶ μετὰ τούτων, κακῶς φυλασσομένων κλέπτονται τὰ τῆς χώρας.—Ναί, ἀλλ' ἂν ἀφροῦντο οἱ φρουροὶ, δὲν νομίζεις

ὅτι ὁ βουλούμενος θὰ εἶχεν ἐξουσίαν νὰ διαρπάξῃ; Ἐντούτοις σὺ αὐτὸς ἄρα ἐξήτασες καὶ εἶδες, ὅτι αἱ φρουραὶ φυλλάττονται κακῶς ἢ πῶς γνωρίζεις; Ἐξ εἰκασίας λέγω, ἀπεκρίθη ὁ Γλαῦκων.—Καὶ περὶ τούτων λοιπὸν, εἶπεν ὁ Σωκράτης, θὰ συμβουλευώμεν, ὅταν δὲν κρινώμεν ἐξ εἰκασίας, ἀλλ' ἀκριβῶς μάθωμεν πῶς.—Κάλλιον ἴσως, ἀπεκρίθη ὁ Γλαῦκων.

—Γινώσκω βεβαίως, εἶπεν ὁ Σωκράτης, ὅτι εἰς τὰ ἀργυρὰ μεταλλεῖα δὲν ὑπήγες ποτέ, ὥστε νὰ εἴπῃς διατὶ ἤλαττώθησαν σήμερον αἱ ἐξ αὐτῶν πρόσοδοι.—Τῶνόντι, ἀπεκρίθη, δὲν ὑπήγον ποτέ.—Καὶ τὸ ἐνωῶ, εἶπεν ὁ Σωκράτης, ἐπειδὴ λέγεται βαρῆς ὁ τόπος τῶν μεταλλείων ὥστε, ὅταν χρειασθῇ νὰ συμβουλευσῆς περὶ τούτου, θὰ σὲ ἀρκέσῃ αὕτη ἡ πρόφασις. Τὸ ἄλλο ὅμως ἐκεῖνο πιστεύω ὅτι δὲν ἠμέλησας πόσον χρόνον εἶναι ὁ σίτος τῆς ἡμετέρας χώρας ἰκανὸς νὰ διατρέψῃ τὴν πόλιν, καὶ πόσον σίτον χρειαζόμεθα καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἵνα μὴ περιέλθωμεν εἰς ἐλλειψιν.—Ἀλλ' αὐτὰ παρμεγίθη, ἀπεκρίθη, ὁ Γλαῦκων, ἐάν πρέπει νὰ ἐπιμελῶμαι καὶ τῶν τοιούτων.—Καλὰ, εἶπεν ὁ Σωκράτης, καὶ πῶς θὰ ἤδυνάτο τις νὰ διοικήσῃ τὸν ἰδίον τοῦ οἴκου, ἐὰν δὲν ἐγίνωσκεν ὅλα τὰ γρειώδη, οὔτε ἐπιμελεῖτο νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτὰ; Ἡ πόλις σύγκειται ἐκ πλείονων ἢ μυρίων οἴκων, καὶ τούτους εἶναι πολὺν μᾶλλον δύσκολον νὰ ἐπιμεληθῆται τις ἢ ἓνα μόνον πῶς δὲν ἐπειράθη λοιπὸν πρώτον ἢ αὐξήσῃ τὸν τοῦ θεοῦ σου, ἀνάγκην ἔχοντα, καὶ ἀφοῦ πύξανε τοῦτον, νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν αὐξήσει καὶ ἄλλων περισσοτέρων.—Τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ μου, ἀπεκρίθη ὁ Γλαῦκων, θὰ τὴν ὠθέλω, ἐὰν μὲ ἤκουε καὶ ἐπειθετο.—Ἐνῶ λοιπὸν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ σου δὲν δύνασαι νὰ πείσης, πῶς θὰ κατῶρονες νὰ πεισθῶσι εἰς σὲ ἄπαντες οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τοῦ θεοῦ σου;

Μέχρι τοῦδε ὁ Σωκράτης ἐλάλει μειδίων ἄλλὰ τότε, λαβὼν πατρὸς σοβαρότητα, ὅπως ἀπαλὴν τὸν ἀγμῆν τῶν εἰρωνεϊῶν αὐτοῦ καὶ τρέψῃ αὐτὰς εἰς συμβουλὴν.—Πρόσεχε, Γλαῦκων, εἶπε, μήποτε θέλων νὰ εὐδοχήσῃς, ἔλθῃς εἰς τὸ ἐναντίον. Βλέπεις πόσον εἶναι ἐπικίνδυνον τὸ νὰ λέγῃ τις ἢ νὰ πράττῃ, ὅσα ἄγνοεῖ. Ἴδε ὅσους τοιούτους γνωρίζεις λέγοντας οὕτω καὶ πράττοντας, ἂν αὐτοὶ ἐπαινῶνται ἢ ψέγονται, ἂν θαυμάζονται ἢ καταφρονῶνται. Διδάχθητι, μάθε ὅσον τὸ δυνατόν κάλλιστα ὅσα ἐπιθυμεῖς μίαν ἡμέραν νὰ πράττης, ὥστε καὶ νὰ ὑπερτερήσῃς τοὺς ἄλλους ἐν τοῖς πράγμασι καὶ τότε οὐδὲν ἄπορον ἐὰν ἐπετύγχανες ὅσα ἐπιθυμεῖς.

Τοὺς ἄγιους τοῦτους λόγους τοῦ Σωκράτους, πόσοι ἐκ τῶν ἀξιούντων νὰ μᾶς ἀντιπροσέπευσαν εἰς τὴν διάπραξιν τῶν κοινῶν καὶ νὰ γίνωσι προστάται τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἔθνους, δὲν ἔχουσι ἀνάγκην ν' ἀκούσωσι καὶ ἄπαξ καὶ πολλάκις, διότι πόσοι ἐξ αὐτῶν ἠσκήθησαν δ' ἐνδελεχοῦς μελέτης τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἔθνους καὶ ἐγένοντο ἰκανοὶ νὰ γίνωσιν οἱ ἱατροὶ αὐτοῦ; Πολλοὶ Γλαῦκωνες ἐπιμένουσι νὰ γυμνασθῶσι εἰς τὸ κέρειν, ἄνευ προηγουμένης πείρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ θεοῦ των, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τάλαινης πατρίδος—καὶ διὰ τοῦτο λοιπὸν προκίπτει ἐκείνη ἢ

Πατρίας. — Άλλ' εάν οι ημέτεροι Γλαύκωνες λησμονούσιν έαυτούς και νομίζουσιν ότι η παχυλωτέρα αμάθεια και η τελεία άπειρία μόναι άρκοῦσιν ένα διακυβερνήσωσι το πολιτικόν σκάφος, ας μή το λησμονήσωμεν ημείς, κατά την στιγμήν της ψηφοφορίας.

Άλλα δέν έχουναι χρείαν μόνον οι ημέτεροι Γλαύκωνες ν' άκούσωσι της προγονικής διδασκαλίας, ένα περιστείλωσι την έαυτών άνόητον φιλαρχίαν, έχομεν και ημεις οι άπραγμονες και μετριόφρονες πολίται χρείαν να ένωτισθώμεν αυτής, ένα μή συνομνόμεν μετ' εκείνων κατά της ευημερίας της πατρίδος: διότι έν ταις έλευθεραίς πολιτείαις οὐδεις πολίτης, κυρίως είπειν, ιδιωτεύει, αλλά κατά το μάλλον και ήττον μετέχει αρχής: έφ' όσον δέ της αρχής ταύτης ποιεΐται καλήν ή κακήν χρῆσιν, επί τοσοῦτον ύπηρετεί ή βλάπτει την πολιτείαν. Άλλ' εγενόμεθα έγκρατεΐς της αρχής ταύτης και ήσικήθημεν εις την ένάσκησιν αυτής, ένα έξυπνηρήσωμεν τελεσφόρως την πολιτείαν: Βαθῶς σοφός της αρχαιότητος, ο Άριστοτέλης λέγει: «δει δέ τον πολίτην έπίστασθαι και άρχεσθαι και άρχειν» και αυτή άρετή πολίτου, το των έλευθεραν αρχήν έπίστασθαι έπ' άμφοτέρα.» Δπαντες βλοῖπόν έσμεν ολίγον ή πολύ πολιτικοί: αλλά την πολιτικην ό Σωκράτης τῷ Εϋθοδήμῳ διαλεγόμενος ώρισεν ακραν έπιστήμην, την καλλίστην άρετήν και μεγίστην τέχνην απέκαλεσε δ' αυτήν βασιλικήν. Έπομένως ό κάτοχος αυτής και' αυτόν δη τον Πλάτωνα, στην άληθινού βασιλέως έπιστήμην κέκτηται άν τε άρχων άν τ' ιδιώτης ών τυγχάνει, πάντως κατά γε την τέχνην βασιλικός όρθως προσρηθήσεται.» Άλλ' έπιστάμεθα άρα γε την βασιλικήν τούτην τέχνην, ένα εκπληρώσωμεν προπόντες την άποστολήν μας και συντελέσωμεν το καθ' έαυτούς εις την εύπλοϊαν του σκάφους της πολιτείας, έφ' ου έπιβαίνομεν και ημεις και τα τέκνα ημών, και αι παραδόσεις και ή ιστορία ημων, το μέλλον και αι έλπιδες μας: «Ισπερ ό πλωτήρ λέγει ό σοφός Σταγειρίτης, είναι εις των κοινωνών του πλοίου, οὔτω και ό πολίτης είναι εις των κοινωνών της πολιτείας. Καιτοι δ' οι πλωτήρες είσιν άνομοι την δύναμιν, διότι ό μόν είναι κοπιλάτης, ό δέ κυβερνήτης, ό δέ πωρωςός, άλλος δ' άλλην έχει έπωνυμΐαν— οὐχ' ήττον άρετης έργον είναι ό κινών έκαστον έξ αυτών λόγος, άρετης έργον είναι και ό τους πάντας κινών. Διότι ή σωτηρία του πλοίου είναι έργον όλων αυτών: διότι τούτου έκαστος των πλωτήρων όρέγεται. Όμοίως δέ της κοινωνίας ή σωτηρία, κοινωνία δ' είναι ή πολιτεία, είναι έργον των πολιτών καιπερ άνομοίων όντων» δια τουτο και ή άρετή του πολίτου είναι αναγκαία δια την πολιτείαν. Ήν άλλοις λόγοις, κατά Σταγειρίτην, ή σωτηρία της πολιτείας είναι καθήκον και κατά συνέπειαν πρέπει να είναι έργον όλων των πολιτών, έκαστος δ' έκ τούτων όφείλει να πράτιη προς τουτο το κατά δύναμιν.

Έπιστάμεθα άρα γε επαναλαμβάνομεν, έκαστος ημών το έργον όπερ έλαχεν ημίν δια την σωτηρίαν του σκάφους της πολιτείας, και ειμεθα ήδη παρασκευασμένοι εις την έπιτέλεσιν αυτού: Κατενοήσαμεν άρα γε, άπαντες ότι κατά την κρίσιμον της εκλογής ωραν καλούμεθα να έπιτελέσωμεν το ύψιστον εκείνο έργον και ότι έκ της ψήφου ημών ήσεται ή σωτηρία της πολιτείας: άνεμνήσθημεν άρα γε το πάτριον λόγιον: «μία αυτή σωτηρία, πόλεως και έθνους έστι, το προστατών άνδρών αγαθών και συμβούλων σπουδαίων τυχεΐν.» διότι «τη άμαθεία των κυβερνητών πολλαι συμφοραι γίνονται.» Μήπως άντι της συναιθησεως ταύτης την φρένα ημών κατέχει ολόκληρον το όληθριον δόγμα της Μηδεΐας και λέγομεν μετ' αυτής, «οίδα μεν οια μέλλω δρῶν κακά, (διά της ψήφου μου,) Όμως δέ μείζων έμων βουλεύματός ης».

Οι Πέρσαι περί του αυτού πράγματος έβουλεύοντο δια, άπαξ μεν νήφροντες, άπαξ δέ μεθύοντες. Άλλ' εν Ελλάδι αι εκλογαι των βουλευτών μίαν μόνην θα διαρκέσωσιν ημέραν: ή νήφρων λοιπόν ή μεθύων θα εκλέξη αυτούς ο λαός. Και αν μεν εκλέξη αυτούς νήφρων, δύναται να έλπίζη: αν δέ μεθύων ας άκούση από του νυν του Άντισθέτους του Άθηναίου συμβουλευόντος τους έαυτου συμπολίτας «τους όνους ήππους ψηφισασθαι:» «Όταν δ' εκείνοι έλεγον αυτω ότι τουτο είναι άδύνατον» αλλά μην και στρατηγαι, είπεν, γίνονται παρ' ύμων, οὐδέν μαθόντες, μόνον δε χειροτονηθέντες.»

Ή ένταῦθα ύποδοχή του κ. Δηλιγιάννη.

Ή εκλογική περίοδος ήν διανύομεν, ως πάσα εκλογική περίοδος παρ' ημίν, νοθεύει οὐ μόνον το φρόνημα των εκλογέων, την δημοσίαν ύπηρεσίαν και τους χαρακτήρας των ατόμων, αλλά και την διάνοιαν αυτών και την αντίληψιν και τον προς έαυτον και τους άλλους σεβασμόν. Ουτω τα πασιφανέστερα των πραγμάτων, ύφίστανται παρ' ημίν κατά τας ημέρας ταύτας τας τερατωδεςτέρας αλλοιώσεις εις τε την διάνοιαν και την γλώσσαν ημων. Είς τοιαύτην τινα αλλοίωσιν, εκ παρομοίων λόγων, υπέκυψε και ή ένταῦθα ύποδοχή του κ. Δηλιγιάννη, ήτις παρεστάθη και ένταῦθα και άλλαχου υπό δύο διαφορετικους τρόπους εκ διαμέτρου αντίθετους. Οι φίλοι αυτου είπον και έγραψαν και έτηλεγράφησαν ότι ή ύποδοχή του κ. Δηλιγιάννη, του και αρχηγου της αντιπολιτεύσεως, αναμενομένου ένταῦθα έναγωνίως, υπήρξεν ένθουσιώδης, άληθής θριαμβός: ότι ο παρ' αυτου εκφωνηθείς λόγος ενεποίησε βαθυστάτην έντύπωσιν και έψευφημήθη ζωηρως και έξ αυτού άνεπτέρωθη το κατά της Κυβερνήσεως φρόνημα των πολιτών. Οι εις την αντίθετον άρ' έτέρου πολιτικην μερίδα άνήκοντες δέν έδιστασαν να είπωσι και να γράψωσι και να τηλεγραφήσωσιν ότι μόνον δια της φρονήσεως ενός των παρ' ημίν ύποψηφίων έσώθη ό κ. Δηλιγιάννης εκ σφυριγμάτων και γιουχαΐτων, τόσον μισείται ένταῦθα και ότι ό λόγος του ενεποίησε χειρίστην έντύπωσιν, ώστε να τον οίκεϊρωσι πάντες.

Τη άληθεία, δέν γνωρίζομεν τί ημεις να οίκεϊρωμεν επί του προκειμένου, τον βαθμόν δηλονότι της αντίθεσεως της εκτιμήσεως γεγονότος συντελεσθέντος εν μέση ημέρα και υπό τας όψεις όλων, ή τον βαθμόν του προς το κοινόν σεβασμού αυτών εκείνων οίτινες αξιούσι να μάς αντιπροσωπεύωσι εν τῷ κοινοβουλίῳ. Όσον οὔτοι και αν υπήρξαν ή μέλλουσι να γίνωσιν ημετεροι αντιπρόσωποι, φρονοῦμεν ότι ή αντιπροσωπεία των δέν εκτίεταται και μέχρι του να βλέπωσι και άκούωσι άνθ' ημών: ζωος εκει διατηρούμεν την ατομικότητά μας, και τα δικαιώματά μας να κρίνομεν περί όσων βλέπομεν και άκούομεν. Άς έπιτρέψωσιν όθεν ημίν οι κύριοι διερχόμενοι των αντιλήψεων μας να εκθέσωμεν αυτάς εν άληθεία, διότι οὔτοι και την άληθειαν των πραγμάτων οίκεϊρως έσύλησαν και την αξιοπρέπειαν της πόλεως μας διέσπρην, δι' όσων περί της ένταῦθα ύποδοχής του κ. Δηλιγιάννη, είπον, έγραψαν και έτηλεγράφησαν.

Ό κ. Δηλιγιάννης έφθασεν ένταῦθα περί την 10 ωραν της πρωτης της παρελθούσης Πέμπτης και έγινετο δεκτός δια σοβαράς και επιβαλλούσης δεξιώσεως εκ μερους των παρ' ημίν ύποψηφίων της αντιπολιτευσεως και πολλου πλήθους πολιτών, οίτινες από της προκυμαίας συνόδευσαν αυτην μέχρι του ξενοδοχείου παρ' ο κατέλυσεν. Το πλήθος ήτο αρκετόν αριθμούμενον εις χιλιάδας δύο ως εγγιστα, οὐδεμία δ' εκ του πλήθους τούτου έξεδηλώθη τάσις άποδοκιμασίας ή άλλης τινός άπρεπειας. Τουναντίον ήκολούθει εν τάξει την συνοδίαν και καθ' ομάδας έψευφημυσην τον δεξιούμενον δύο ή τρεις φορές. Ό λόγος δν ό κ. Δηλιγιάννης από του έξώστου του ξενοδο-

χείου άπήγγειλε προς το κάτωθι ιστάμενον πλήθος ήκούθη μετά προσοχής και σοβαρότητος διεκόπη δέ π.λλάκις υπό εύφημιών οὐχι γενικῶν ή υπό χειροκροτημάτων έν περιωρισμένω κύκλῳ. Ό λόγος εκείνος, εν άληθεία, δέν ήρесе τοις πλειοτέροις, οὐδ' ίκονοποίησε τας προσδοκίας των πολλών: εκρίθη ότι ενεΐχε τινα άτινα εδύνατο να λειψωσιν άπ' αυτου και ως αναπόδεικτα και τετριμμένα, ότι δέν περιείχεν άλλα άτινα επρεπεί να λεχθώσιν, ως άποτελόντα τον σκοπόν της προσεχούς εκλογικου άγωνος.

Τοιαύτη τις υπήρξε παρ' ημίν ή ύποδοχή του κ. Δηλιγιάννη ήτις τόσον διαφοροτρόπως και τιθέτως παρεστάθη υπό των ένδιαφερομένων, ει έπρόκειτο περί πράγματος λαβόντος χώραν εν τους άντίποδας. Μήτε έναγωνίως περιέμενεν αυτον ή πόλις, μήτε άπερίγραπτον ένθουσιασμόν η γειρε παρ' ημίν ή έλευσις του, οὔτε ό λόγος, ανεξωπύρησε την κατά της Κυβερνήσεως αντίδρασιν: οὔτε άφ' έτέρου έλειψαν κατά την περιστασιν ταύτην ό προς τον αρχηγόν μεγάλης πολιτικής μερίδος όφειλόμενος σεβασμός και άδερφροσύνη, οὔτε διενεόθη τις παρ' ημίν να τον σφυριξη ή τον προπηλακιση, ώστε να κοπιήση ή φρόνησις κατευχός εις πρόληψιν παρομοίων άσχημιών: νομιζομεν μάλιστα ότι αν τις ήθελεν άποπειραθῆναι θέση εις ένέργειαν τοιαύτας άσχημίας, ακριβά θαλε πληρώσει αυτάς ως και την παρακοήν του εις την φρόνησιν του κ. ύποψηφιου.

Πρέπει έντούτοις ν' άποδοκιμάσωμεν την άκραι άπροσεξίαν τινών παρ' ημίν οίτινες δέν διατάσσουσι προς έπιτεύξιν ημεροβίου κομματικου κέρδους να εκθέτωσι την αξιοπρέπειαν και το αξίωμα της πόλεως εις την χλεύην των εύφρονούτων: διότι δύναται μεν οὔτοι ν' άρνώνται την άληθειαν των πραγμάτων και να νοθεύωσιν αυτην εν ταις και' ιδίαν άναστροφαις και εις τους ιδιαίτερους κύκλους των φίλων των, δέν οὔτοι είναι όμως έπιτετραμμένον δια της νοθείας ταύτης να παριστάσι δημοσία την πόλιν ήτις τους τιμᾷ και αναβιβάζει εις τά ύψηλα αξιώματα, συκοφαντούντες και δυσφημοῦτες αυτην, ως άγέλην ανθρώπων σκαιών και άγροίκων, άγνωσίωντων δέ τας στοιχειωδεςτέρας ύποχρεώσεις της πολιτικής χρηστότητος και του εύ φέρεσθαι.

Του να λέγωσιν ότι ή πόλις ημων προείθι να σφυριξη και γιουχαΐση άνδρα δν ή εμπιστοσύνη της πλειοψηφίας του έθνους προς όλιγου ειχεν αναβιδάσει εις την υπερτάτην αρχήν, και όστις πιθανόν και αὔθις να κληθη εις αυτην μετ' όλιγων, είναι δεινή ύβρις εις αυτην την πόλιν ήτις ένέχει αρκετά σογιαία χρηστότητος και αρκετήν όρθοφροσύνην: ένα μή εκτίθωσιν έαυτην εις την μομφήν ότι είναι ίκανή να πράξη ότι άποδοκιμάζει ή στοιχειωδεςτέρα πολιτική ανατροφή. Ημεις τούλοχιστον δέν δυνάμεθα να δεχθώμεν τουτο, διότι έχομεν καλλήτερον ιδέαν περί του ποιου του χειρακτήρος της πόλεως μας ή οι κηδεμόνες αυτης και οι τετιμημένοι δια της εμπιστοσύνης της. Και δέν λησμονοῦμεν μεν ότι άλλοτε, εγενόμεθα ένταῦθα μάρτυρες αξιοθρήνητων παρομοίων πραγμάτων, αλλά δέν λησμονοῦμεν επίσης ότι ταυτα έγινοντο παρὰ της ύποστάθμης της ημετέρας κοινωνίας εξωθουμένης ως ασυνηθίου όλης παρ' έπιτηδείων πολιτικῶν κερδοσκοπών και έτυχον άμερίστου της άποδοκιμασίας της μεγάλης και καλής μερίδος της πόλεως. Ήαν χάριν των έπιτελούμενων εκλογών πρέπει να νοθευωται τα πάντα παρακαλούμεν από την νοθειαν αυτην: να εξαλείψωται ή αξιοπρέπεια της πόλεως, διότι ή πόλις δέν έγινετο, οια έστί, μόνον και μόνον εις έξυπνησιν των κομματικῶν συμφερότων, άλλ' έχει και άλλα συμφέροντα δεόμενα εις έξασφάλισιν και άνάπτυσιν αυτών της καλής περι αυτης γνώμης των φρονίμων και έντιμων ανθρώπων.

Έκτελών την ύπόσχσΐν μου, φίλε κύριε συντάκτης, επανέρχομαι ένα συμπληρώσω, ή μάλλον ένα

έν πλάτει περιγράψω τήν μετά τών χοίρων συμ-
βίωσιν ημών τών ολίγων κατοίκων τής συνοικίας
Τσιβιδίου, η; τυχάνω μέλος αναπόσπαστον.

Ός και προχθές έγραψον, οι νέοι ούτοι κάτοι-
και τής συνοικίας μας, από τινος χρόνου συναγα-
λάζονται μες' ήρῶν έλευθέρως και ανεπηρέαστως,
εκτελούντες τά τής διαίτης και τής λοιπής αύτῶν
αναστροφής άνωλύτως, τηρούντες όμως τους νό-
μους του κράτους και μάλιστα τὸ άρθρον του συν-
τάγματος τὸ καθιεροῦν τὸ άσυλον τής οίκίας τῶν
Έλλήνων, διότι οὐδέποτε παρεβίασαν τὸ άσυλον
μας! χοίροι συνταγματικοί! Η δὲ άστυνομία
μεριμνώσα και περί τής διαθρέψεως αύτῶν, επέ-
τρεψε τήν σύστασιν πρωτανείων, ίσως εἰς νέον τινα
Κίμωνα, ήγεμόνα χοίρων ἀντί Ἀθηναίων, και
ούτως εἴχι σήμερον λειτουργοῦσι τρία τοιαῦτα,
εὐρύτατα και άνωτάτα, ὧν τὸ μὲν κείται πα-
ραπλεύρως τής κατοικίας του κ. Ιατροῦ τής ά-
στυνομίας, (ίσως ίνα ἐπιβλέπη εἰάν τηρῶνται ὡς
πρός τήν τροφήν τῶν χοίρων οἱ περί δημοσίου υ-
γείας νόμοι) και ἀπέναντι τής οίκίας του δημοσ-
εισπράκτορος (ίσως ίνα βεβαιώη δι' ἰδίας ἀντι-
λήψεως τὰς πρὸς τούτο γενομένας δαπάνας) τὸ
δὲ ἰδρύται ἀπέναντι τής οίκίας του φαρμακοποιοῦ
κ. Καρακίτσου (ίσως ίνα και οὗτος εξετάζη ἐν ά-
νάγκη και χημικῶς τήν ποιότητα τῶν έδεσμάτων
και ἀνακαλύπτη τήν τυχόν γενομένην νόθειαν)
και τὸ τρίτον κατέχει τὸν ἀπέναντι τής εξοχικῆς
οίκίας του κ. Ἀδελοπούλου χῶρον, ίσως ίνα εὐ-
σπλαγγισθείς δῶση αύτοῖς και τὰ ἀναγκαῖα πι-
νάκια, ίνα μὴ ρυπαίνηται ἡ τροφή αύτῶν, ριπτο-
μένη κατά γῆ.

Η δὲ τροφή αύτῶν άποτελεῖται ἐκ τῶν
άποβρασμάτων τῶν όακοσταλακκτηρίων, άτινα θερ-
μὰ θερμὰ μετακομίζονται εἰς τὰ προμνησθέντα
έστιατόρια διά πολλῶν κάρρων. Τόσον δὲ νόημονες
τυγχάνουσιν οἱ νέοι ημών σύνοικοι, ὡςτε μόλις ά-
κοῦσῶσι πόρωθεν τὸν θόρυβον κάρρου, άμέσως ά-
νεγείρουν τὰς κεφαλὰς αύτῶν και διευθύνουν
τοὺς ἴλαροὺς αύτῶν ὄφθαλμούς και τήν χαριστά-
σαν ρίνα τῶν πρὸς τὸ μέρος ένθεν έρχεται ἡ
προφορὸς άμαξα, χαιρετίζοντες αύτὴν και διά
καταλλήλων χοιρείων άσμάτων, κατακηλούντες
τὰς άκοὰς ημών. Μὴ νομίσητε δὲ οἱ μόνοι οἱ
προμνησθέντες γείτονες και φίλοι μου άπολαμ-
βάνουσι του άνω περιγραφέντος τερπινοῦ θεάμα-
τος, ἐγὼ δὲ στεροῦμαι παρομοίῳ! Πολλοῦ γε και
δεῖ! Πρὸ τής οίκίας μου άκριβῶς, χορηγοῦντος
του εὐρυστέρου κ. Καραμπέλα, έρχονται τινες
τούτων, ἐν στενῷ οικογενειακῷ κύκλῳ και λαμ-
βάνουσι τὸ πρόγευμα αύτῶν, συνιστάμενον εἰς έ-
λαιόβραχῆ τεμάχια στυτείου και κόνους γαιανθρά-
κων, άποριπτομένων ἐκ τής μηχανῆς του κ. Κα-
ραμπέλα. Τόσην δὲ τέρψιν εύρίσκουσιν εἰς τὸ εἶ-
δος τουτο του προγεύματος, ὡςτε και τήν γῆν
άπασαν άνασκάπτουσι περίξ, ίνα εὖρωσι τυχόν
τεθαμμένα λείψανα τοιαύτης τροφῆς.

Και ταῦτα μὲν περί τής τροφῆς και τής λοιπῆς
διαίτης τῶν νέων ημών συνοίκων.

Ἦδη δὲ μεταβαίω εἰς τήν περιγραφὴν ἐτέ-
ρας εἰκόνοι, οὐχί λίαν εὐαρέστου εἰς ημάς τε και
τούς χοίρους.

Ο νέος Κίμων δὲν φαίνεται καθ' ὅλα ὁμοίος
τῷ πρωτοτύπῳ Ἀθηναίῳ διότι ἐνῷ ἐκεῖνος έτρεφε
τοὺς συμπολίτας του δωρεάν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑλι-
κῆς απαιτήσεως, ὁ διάδοχος αύτοῦ εἶναι ἰδιοτε-
λῆς, ὁ σημερινὸς δηλ. Κίμων, ἐπειδὴ άπασαν
τήν πρὸς συντήρησιν του πρωτανείου δαπάνην και
μετὰ μεγάλου κέρδους άπολαμβάνει παρά τῶν εὐ-
εργετούμενων, καρπούμενος οὐ μόνον του κράτος
και του δέματος ἀλλὰ και τῶν τριῶν αύτῶν.
Ἀντιπρὸ λοιπόν του νῦν μὴ εργαζομένου θεοτρι-
βείου εὐρηται μάνδρα, ἐν ἣ εἴκεινται οἱ άθλιοι
σύνοικοι ημών και ἀνηλεῶς σφάζονται. Εἰς μά-
την αἱ γοεραὶ τῶν σφαζομένων κραυγαὶ και οἱ
κοπετοὶ τῶν θεωμένων συναδέλφων. Εἰς μάτην
οἱ οἰμωγαὶ τῶν τέκνων τῶν περιόικων, τρομαζόν-
των και ἀναμυγούντων τὰς φωνὰς αύτῶν μετὰ
ν τῶν νταὶ χοίρων. Ἀμελίητος ὁ Κίμων

καταφέρει ἀλλοπρόκην τήν φονικὴν αὐτομά-
χαιραν κατά τῶν άτυχῶν συνοίκων μας' ἐπὶ πολ-
λὰς δὲ κατά συνέχειαν καθ' ἐκάστην ὥραν έχο-
μεν τήν άγρίαν ταύτην διασκέδασιν, παραταθει-
σομένην βεβαίως μέχρι τής ἐνάρξεως τής μεγάλης
τεσσαρακοστῆς.

Ὅπως δ' ημεῖς οἱ ἄνθρωποι θνησκοντός τινος
ὅμοιου, σπεύδομεν νὰ κατασχόμεν, κληρονομικῶ
δικαιώματι, ὅτι ἐκεῖνος ἀπέλειπεν ἡμῖν, οὕτω
και οἱ χοῖροι, μετὰ τὸν θάνατον του ὁμοίου τῶν,
σπεύδουσιν εἰζῶντες οἱ περιλιπομένοι και κατα-
βρογθίζουσι, κληρονομικῶ και οὗτοι δικαιώματι
τά έντερα και ροφῶσι τὸ σίμα τῶν. Η μόνη δι-
ασφορὰ μεταξύ ἀνθρώπων και χοίρων εἶναι ὅτι παρ'
ἀνθρώποις μόνοι οἱ έχοντες τίτλους κληρονομίαι:
τὸν θανάτῃ, παρὰ δὲ χοίροις, οἱ έχοντες μίσην
λογὴν τρέγουσι τὰ πλείστα τῶν λειψάνων τῶν
προαναπαυσσμένων πατέρων και ἀδελφῶν αύτῶν.
Τούτο δὲν σὰς φαίνεται παρεμφερές τῇ ἐπιστῆμῃ
ρήτρα τῶν Ισχυρῶν τής ἡμέρας, λεγόντων άείποτε
ὅτι ἐπικρατεῖ ἡ δύναμις του Ισχυ-
ροτέρου; Κατά τουτο ἡμοιάζουσιν οἱ χοῖροι
π. χ. τῷ κλεινῷ Βίσμαρκ εἰπόντι πρὸς τοὺς πα-
ραπονομημένους Γάλλους διά τὴν σφαίρασιν τῶν δύο
ἐπαρχιῶν, ὅτι εἰς τοιαῦτα ζητήματα άπορραίζει
ἡ δύναμις τής πυγμῆς (die Macht
der Faust). Πότε ἀνά γε ὃ ἀξιωθώμεν και ἡ-
μεῖς τής τοιαύτης Ισχύος, ὡςτε νὰ λαμβάνωμεν
δι' αύτῆς τότε δίκαιον και τὸ άδίκον ημών!

Ίσως τουτο ἐπιθυμοῦσα και ἡ Ἀστυνομία μας
άπεφάσισε νὰ χοιροποιήσῃ τοὺς ολίβιους
κατοίκους τῶν Πατρῶν, ίνα ἐν τῷ μέλλοντι χρό-
νῳ διεκδικήσωμεν τὰ δικαιώματα ημών χοίρι-
α δύναμι. Εὐτυχεῖς λοιπόν ημεῖς Τσιβιδιώται οἱ ὑ-
ποβληθέντες πρῶτοι εἰς τήν τιμητικὴν ταύτην
μεταμόρφωσιν.

Ἐπί λογος. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς και
Ἀστυνόμοι ὑποκριταί. Ὅτι έρχεται ὥρα ὅσον
οὐπω ἐν ἣ πάντες ὑμεῖς οἱ τὰ φαῦλα πράζαντες
και πράττοντες κορευθήσεθε εἰς ἀνάστασιν κρί-
σεως. Γένοιτο.

Και εἰς ἔτη πολλά.

Χρ. Π. Κορύλλιος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ αφορολογούμενος εὐχεται τοῖς ἀναγνώσταις
αὐτοῦ αἰετον τὸ νέον έτος.

— Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἡ ένταῦθα Διοικητικὴ
ἀρχὴ και ἡ Βίσαγγελία δὲν ἤλθον μέχρι τουδὲ
εἰς ἐπίγνωσιν τῶν καθηκόντων αύτῶν, οὐδ' ἐνω-
τίσθησαν τής κοινῆς ἀγανάκτησεως ἐπὶ τῇ πα-
ραβιάσει αύτῶν. Τὰ περί μεροληπτικῆς ἐνεργείας
αὐτῶν παράπονα εξακολουθοῦσιν εἰσέτι ἡ μάλλον
ἐπιτείνονται ὡς ημεῖς πλείστον και εὐλόγως
διότι τὰ προκαλέσαντα αὐτὰ αἰτία ὑφίστανται
πάντοτε ὡς μακρόθεν. Φαίνεται ὅτι τὸ σχέ-
διον προδιαγράφη και δὲν δύναται νὰ τὸ ἐγκα-
ταλειψώσιν, εὐχόμεθα έντούτοις νὰ μὴ μετανοή-
σωσιν οἱ διαγράψαντες αὐτό.

— Διὰ τήν ψηφοφορίαν τής προσεχούς Κυρια-
κῆς ἡ πόλις ημών διπρέθη εἰς ἑπτὰ τμήματα και
εἰς μὲν τὸ πρῶτον, τὸ ἐν τῇ άνω πόλει σχολείον
τῶν ἀρρένων ἅγιος Γεώργιος θά ψηφιοφρήσω-
σιν ἐκεῖνοι τῶν ἔκλογῶν του δήμου ημών, ὧν
τὰ ἐπώνυμα ἄρχονται ἀπὸ στοιχ. Π ἕως Ω συμ-
περιλαμβανομένου. Εἰς τὸ δεύτερον τμήμα, τὸ ἐν
τῷ ναῷ του ἁγίου Δημητρίου θά ψηφιοφρήσωσιν
οἱ ἔκλογεῖς παρακειμένων τινῶν χωρίων του δή-
μου. Εἰς τὸ τρίτον, εἰς τὸν ναὸν Παντανάσσης θά
ψηφιοφρήσωσιν οἱ ἔκλογεῖς ὧν τὰ ἐπώνυμα ἄρ-
χονται ἀπὸ του στοιχείου Ζ ἕως Α συμπεριλαμ-
βανομένου εἰς τὸ τέταρτον, εἰς τὸν ναὸν του
Εὐαγγελισμοῦ θά ψηφιοφρήσωσιν οἱ ἔκλογεῖς ὧν
τὰ ἐπώνυμα ἄρχονται ἀπὸ του στοιχείου Α ἕως
Ε συμπεριλαμβανομένου εἰς τὸ πέμπτον τμήμα,

εἰς τὸν ναὸν του ἁγίου Νικολάου, αβλατεροῦ θά
ψηφιοφρήσωσιν οἱ ἔκλογεῖς ὧν τὰ ἐπώνυμα ἄρχον-
ται ἀπὸ του στοιχείου Μ ἕως Ο συμπεριλαμβα-
νομένου εἰς τὸ ἕκτον, ἐν τῷ χωρίῳ Κασταρίσση
θά ψηφιοφρήσωσιν οἱ ἔκλογεῖς χωρίων τινῶν του
δήμου και εἰς τὸ ἕβδομον, εἰς τὸ χωρίον ἅγιος
Βασίλειος οἱ ἔκλογεῖς ἄλλων τινῶν χωρίων.

— Ἐν γῆρατι θαθεῖ ἐτελεύτησεν ένταῦθα και
ἐκηδέυθη προσηκόντως ἡ σεβαστὴ Βασιλικὴ Α.
Σωτηροπούλου, μήτηρ τῶν άξιοτίμων κ.κ. Σωτη-
ρίου και Λεωνίδα Σωτηροπούλου, γυνὴ ἀρχαῖκή,
ένουσα ὅλας τὰς ἀρετὰς τής παρωχημένης γενεᾶς,
διαγύσσασα μακρὸν βίον χριστιανικόν, ἐκθρέψασα
καλὰ τέκνα και ὑποστῆσα καρτερικῶς τὰς δοκι-
μασίας του βίου.

— Ο νέος συμπολίτης ημών κ. Γεωργίου Μου-
στάκη, υἱὸς του πρώττου ἀποδησάντος Γεωργίου
Μουστάκη, εἰς μνήμην του πατρός του προσήνεγ-
κεν εἰς τὸ ένταῦθα βρεφοκομείον ἐπὶ ταῖς εἴρηταις
δραχ. 200. Ἐτερος δὲ τις κύριος προσήνεγκεν
ἀνωμόως δραχ. 80 και μόνον οἱ δύο οὗτοι ὑ-
πῆξαν ἐξ ὅλων ημών οἱ τινες ἀνεμνήσθησαν ὅτι ὑ-
πάρχουσι περὶ ἡμῖν φιλανθρωπικὰ καταστήματα
δεόμενα τής συμπαθείας ὅλων.

— Σελήρως έδοκιμάσθη και πάλιν ἡ φιλόστορ-
γος καρδία του άξιοτίμου ημών συμπολίτου κ.
Π. Γούναρη, διά του θανάτου τής προσφιλοῦς αὐ-
του θυγατρὸς ΚΑΤΙΝΑΣ ἣν ἐκίθευσε νεαρῶτάτην
προχθὲς ἐν μέσω τής συμπαθείας τῶν πολυσφιθμῶν
φίλων του.

— Οὐδέποτε ἄλλοτε, καθόσον ἐνθυμούμεθα, ἡ
πόλις ημών διετέλεσεν εἰς ἄλλιστέραν κατάστασιν
τῆς σημερινῆς και ὡς πρὸς τήν καθαριότητα και ὡς
πρὸς τήν ἴλην τῶν ὁδῶν και ὡς πρὸς τήν γενικὴν
ἐγκατάλειψιν τῆς. Και πάντα μὲν τὰ ἄλλα κακὰ
ἡ πολυχρόνιος συνήθεια τὰ κατέστησε παρ' ἡμῖν
ἀνεκτὰ, τὸ του βορβόρου ὅμως τῶν ὁδῶν, εἰς ὃ
σημείον έφθασεν ἤδη, ἀποβαίνει ἀνυπόφορον και
εξεγείρει γενικὴν ἀγανάκτησιν. Οἱ έχοντες ἀνάγ-
κην νὰ ἐξέλθωσι τῶν οἰκίων τῶν εἶναι ἤναγκα-
σμένοι νὰ βυθισθοῦσι που μὲν μέχρι του γόνατος,
που δὲ μέχρι άστραγάλου εἰς τὸν βορβόρον και
τὰ λυμνάζοντα ὕδατα εἶδοι τινες κατέστησαν ά-
διάβατοι εἰάν δὲ ριφοκινδυνεύση τις νὰ τὰς διέλθῃ
τήν νύκτα, χωρὶς ἀφ' ἡμέρας νὰ γνωρίζῃ τοὺς
βατοὺς πόρους, κινδυνεύει νὰ μείνῃ ἐκεῖ προσή-
λωμένος μέχρι πρῶτας. Μῆτε οἱ κεντρικώτεροι
δρόμοι ἐξηρήθησαν τής ἀθλιότητος ταύτης, ὡςτε
ἡ ἡμετέρα πόλις ἀπέβῃ ἐν εὐρύτατον γούρνο-
κ οὐμασον ὅπου καλοὶ και κακοὶ, ἄρχοντες
και ἄρχόμενοι, ὑποψήφιοι και ἔκλογεῖς, νομαρ-
χης και δήμαρχος, κυλιόμεθα ὡς χοῖροι. Βεβῆ
έκατηντήσαμεν νὰ ζῶμεν δηλ. ὡς χοῖροι εἰς πό-
λιν προσφύρουσαν εἰς δημοτικούς φόρους 700 χιλ.
δρ. κατ' έτος, λεγομένην δευτερεύουσαν του Βασι-
λείου και διασκεπτομένην σήμερον, ἐν μέσω βορ-
βορου, περί μεγάλων πραγμάτων περί συμπολι-
τεύσεως και ἀντιπολιτεῦσεως περί Μακεδονίας ἴ-
σως κ.τ.λ. Καλὲ δὲν διορθῶνετε πρῶτον αὐτό
ὅπου ἔχετε έτοιμον και έπειτα σκέπτεσθε δι' ὅτι
δὲν ἔχετε και δι' ὅτι δὲν εἰσθε άξιοι νὰ ἔχητε.
Ἐχάθησαν ἑκατὸν κάρρα ἄμμου νὰ ριφθῶσιν εἰς
τοὺς δρόμους διά νὰ δυνάμεθα νὰ κινώμεθα ὡς
ἄνθρωποι, εἰάν δὲν ἔχετε χρήματα περισσεύετε
δίσκον και ὄλοι θά δώσωμεν τὸν ὄβολόν μας. Εἶ-
ναι ἔγτροπή πρὸ τής θύρας του δημοτικού κατα-
στήματος νὰ διερχόμεθα ἀρροβατικῶς, ὡς εἶπεν,
ἐπὶ τινῶν ὀπτῶν πλίνθων, τηρούντες ὀλην τήν
δυνατὴν του σωματός μας ἰσορροπίαν, ίνα μὴ κυ-
λισθώμεν εἰς τὸν βορβόρον. Πάλιν ἐπαναλαμβά-
νομεν και σήμερον ὅτι ἀπέναντι τοιαύτης κατα-
στάσεως πραγμάτων οὐδὲ τὴν δύναμιν νὰ κατα-
κρίνωμεν ἔχομεν πλέον.

— Βίβον ημῖν ὅτι παρὰ τῆς δημοτ. ἀρχῆς πρὸ
καιροῦ ὑπεβλήθη εἰς τὸν Νομαρχὴν πρὸς ἔγκρισιν
πίστωσις τις πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὁδῶν τής πό-
λεως και ὅτι οὗτος δὲν ἐνέκρινεν αὐτήν, διά νὰ
στενοχωρήσῃ τήν δημοτικὴν ἀρχήν, ὡς ἀντιπολι-
τευομένην, ἢ διά νὰ μὴ τῇ παρέζη τὰ πρὸς ἐνί-

σχυσιν των φίλων της μέσα και δι' όλους αυτούς τους σοβαρούς λόγους ήμεις καταδικάσθημεν εις χειριστήν ζωήν. Ήν τούτο είναι αληθές, κακώς εξυπηρετεί ε.κ. Νομάρχης τόν τόπον εν ήλθε να διοικήση και δι' εν μισθοδοτείται' αλλά χειρότερον εξυπηρετεί. νομιζομεν, τó κόμμα του ό κ. Δήμαρχος, μή καταγγείλας έγκαίρως εις τó κοινόν τó αίτιον της άθλιότητος των έδών, τήν άρνησιν δηλονότι της ζητηθείσης πιστώσεως, διότι εάν τούτο ήτο γνωστόν καθ' ός μάλιστα ήμέρας ó κόσμος εκυλίετο εις τόν βόρβωρον, ήθελε χανδακωθώσιν οι υποψήφιοι της συμπολιτείας ως αίτιοι του κακού εκείνου, διότι μεταξύ των εκλογέων πολλοί φρονούσι ότι πριν ή διορθώσωμεν τήν Μακεδονίαν, πρέπει να διορθώσωμεν τούς δρόμους δι' των κινούμεθα.

Και αν αυτή είναι ή κατάσταση των δ' δών της πόλεως δύναται τις να φαντασθή ποία τις είναι ή των άγορτικών έδών και αν πλέον ή δι' αυτών συγκοινωνία είναι δυνατή. Ηλγήσαμεν πρότινων ήμερών διερχόμενοι τήν έδον «Κανακάρη» ιδόντες αυτήν καταστραφείσαν διά τήν έλλειψιν προνοίας και διά φειδωλίαν δεκά δραχμών. Εκεί κατά τήν κορυφή αυτής, παρά τó κτήμα του κ. Κόλλα οι πόροι των υδάτων είχαν άποφραχθί, ούτω δέ τα άφθονα ύδατα των μερών εκείνων άντι να διοχετεύονται εις τούς εκάτερωθεν της όδου χάνδακας, εξεχύνοντο εις τó μέσον αυτής της όδου και εκάλυπτον αυτήν όλóκληρον' είχε, εν άλλοις λόγοις, μεταβληθεί ή έδος εις ρυάκιον άρμητικόν. Τούτο εξηκολούθει επί πολλάς ήμέρας. διήρχοντο εκείθεν κλητήρες άγοροφύλακες, άλλοι δημοτικοί υπάλληλοι, ούτε έταράχθη τις, ούτε άνήγγειλε τά γενόμενα εις τινα' ποία θά ήναι ή κατάσταση της ώρκίας εκείνης έδος δι' ήν έδαπανήθησαν πρό όλίγου χρόνου δεκάδες χιλιάδων δραχ. εις κατασκευήν της και εις άποζημιώσεις, δέν γνωρίζομεν να είπωμεν. Οι περίεργοι άς μεταβώσι να τήν ίδωσι' μεταξύ δέ των περιέργων άς ήνε και ó Δήμαρχος παρακαλούμεν.

Επί Δήμαρχου Πατρινού έγένοντο και παραδόξα τινά καλύματα των χανδακων της έδος Καλαβρύτων κατά τήν πλατείαν ήν διασχίζει ή έδος αυτή, δια μαλακών ξύλων έγεφυρώθησαν οι χάνδακες κατά σύστημα τέως άγνωστον εις τήν μηχανικήν' επί των ξύλων έτέθησαν σανίδες και επί των σανίδων χώμα. Ηδη όλα τά ώραία αυτά πράγματα κατέπεσαν και προέκυψαν οι χάνδακες χάλιντες. Βίς επίμετρον εν τή πλατεία εκείνη προχθές ίδαιμεν βόσκουσαν εν τέρηνη και άγέλην όλóκληρον βοών.

Κατ' έπιταγήν του ήμετέρου Άρχιεπισκόπου ό άγιασμός των Θεοφανείων θέλει τελεσθί υπό των ιερέων της άνω πόλεως εις τήν κεντρικήν παρά τήν Άκρόπολιν ύδραποθικήν, εν ή θά γίνη εν τέλει και ή κατάδυσις του σταυρού. Ως γνωστόν εκ της δεξαμενής εκείνης ύδρεύεται όλόκληρος ή πόλις ούτω δέ πάντες θά κοινωνήσωμεν του ήγιασμένου ύδατος κατ' εκείνην τήν ήμέραν, θά έχη δέ και άνω πόλις ιδιαιτέραν τελετήν καλλίστην. Έννοείται ότι ό άγιασμός θά τελεσθί εκεί εν ή ευδία της ήμέρας τό έπιτρέψη, άλλως θά τελεσθί εν τή εκκλησία και μόνον ή κατάδυσις του σταυρού θά γίνη εις τήν δεξαμενήν.

Ευχαρίστως αναγράφομεν και έτερον κάλλιστον μέτρον του ήμετέρου Σεβ. Άρχιεπισκόπου, εν σχέσει προς τήν τελετήν της καταδύσεως του Σταυρού εις τήν θάλασσαν κατά τήν έορτήν των Θεοφανείων. Όλοι γνωρίζομεν πόσον ή τελετή αυτή ένταύθα ε.λ.αι φαιδρά και συγκινητική και πόσον τήν άσχημίζει μόνον ή άγία πάλη ήτις συνάπτεται εν τή θαλάσση περι τόν Σταυρόν μεταξύ ανθρώπων του χειρίστου είδους. Ό ήμέτερος Άρχιεπίσκοπος άπεράσειεν όπως ό Σταυρός ριφθί εις τήν θάλασσαν άνηρτημένος εκ ταινίας και άνατυρθί υπό του ίδιου, χωρίς να κοπιώσωσιν οι γνωστοί δύται, αλλά και χωρίς κατόπιν να πομπεμψθί περιγόμενος προς άργυρολογίαν. Τό μέτρον τούτο τίθησι τέρμα εις πολλά άτοπα και

δέον να ύποστηριχθί υπό των άρχών και ίδια του Αιμενάρχου.

— Ό Ίεροκήρυξ κ. Ηλίας Βλαχόπουλος έμιλήσθη τήν προσεχή Κυριακήν εις τόν ναόν του άγ. Διονυσίου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εν τή θέσει Άγιά άγρός 39 σρεμμάτων άντι δραχ. Ν. 3,500 εξ όν μετρητά δραχ. Ν. 1000. Πληροφορία παρά του έμπορομισίτου Γεωργίου Α. Παπαγεωργίου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ νταμιζάναι μεγάλαι εξ ύέλου πολύ ισχυρού, χωρητικότητος 50 σχεδόν όκαδων, χρήσιμα προς έναπόθεσιν οίνου ή έλαιου. Διευθυνσις: (Βίς έργολαβίαν λιμένος προκυμαίαν «Καλαβρύτων») εις Πάτρας.

Είδοποιώ τó ένταύθα κοινόν ότι προσέλαβον εις τó κατάστημά μου τεχνητήν άριστον εξ Άθηνών συνεργασθέντα μετά των καλλιτέρων Ευρωπαίων τεχνιτών και έργασθεις εν τοίς καλλιτέροις Ζαχαροπλαστίοις Άθηνών γνωρίζει πάν είδος γλυκισμάτος οίον διαφόρους Γαλλικάς πάστας, τούρτας, διαφόρων ειδών και σχημάτων, Βασιλόπιτας, μπουτίνα, σβίγκ—κοκ και ότι άλλο. Οι βουλόμενοι δύνανται να παραγγείλωσι πρό μιās ήμέρας. Προς τούτοις ευρίσκονται Ζαχαράτα πρωτίστης ποιότητος δια γάμου και άρραβώνας, παξιμάδια θανάλιας, τσαίτου, μύρας και κειμήνου. Οι προσερχόμενοι ευχαριστηθήσονται.

Ι. ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ.

Σπουδαστής εις τά μαθηματικά περαιώσας τάς εν τώ πανεπιστημίω άκροάσεις και διδάξας άλλοτε μαθηματικά αναδέχεται και ένταύθα να διδάξη τού γυμνασίου μαθηματικά. Πληροφορία διδονται εν τώ γραφείω της παρούσης έφημερίδος.

Πωλείται έκουσίως ή κάτωθι περιγραφόμενη κτηματική περιουσία συνισταμένη εκ των εξής: Έκ μιās σταφιδαμπέλου κειμένης εις θέσην Μιντιλόγλι (Μονοδένδρι) της περιφέρειας Πατρών εκ στρεμμάτων 21 και μέτρων 147 και 75(00 άποφερούσης έτησίως 16—18 χιλιάδας σταφιδοκαρπών.

Έκ μιās άμπέλου εις τήν αυτήν θέσην κειμένης εκ στρεμμάτων 2 και μέτρων 667 και 50)00 άποφερούσης έτησίως 25—30 φορτώματα γλεύκου (μούστου).

Έξ ένος άλωνίου κειμένου εις τήν αυτήν θέσην εκ μέτρων 1075.

Έκ μιās φυτείας συνεχομένης μετά του άλωνίου εκ μέτρων 512.

Έκ μιās άνωγείου οικίας άσβεστολιθοκτίστου μετά της συνεχομένης χαμογείου άποθήκης, έπίσης άσβεστολιθοκτίστου και πλακοστρωμένης, μετά της κύκλωθεν περιοχής και προαυλίου εκ μέτρων 684 και 50)00 και του θρομίσκου εκ μέτρων 108 ήτοι τό όλον της έκτάσεως μέτρ 26194 και 75)00.

Πάντα τά εν τή σταφιδαμπέλω και άμπέλω και περίξ της οικίας ύπάρχοντα άπωροφάρα δένδρα' τάς εν αυταίς έλαιας άποφερούσας έλαιον έτησίωδ 300 όκάδας' τάς περίξ της οικίας λεμονέας παραγούσας έτησίως 6—8 χιλιάδας λεμόνια.

Ένδεκα σκεπάσματα εκ πανίου χονδρού Άγγλικού καινούργιου, άσφαλιζοντα 6 χιλιάδας σαφιδοκαρπών.

Μία σταφιδομηχανή Άγγλική. Δέκα οινόθάρελα βαρελών 70 μετά δύο μικρών κάδων και πατητήρας, —ως και πών άλλο ένυπόδη

χον εν τή οικία χρεώδες προς καλλιέργειαν του κτήματος και του τρυγητού, οίον άξίνας, λαστοί, τρυγοκόφίνα, πτυάρια κλπ.

Τό άνωτέρω κτήμα και οίκίαν περικοσμεί ή λαμπρα τοποθεσία και τό εύαερον της θαλάσσης έλάχιστον άπεχούσης. Ό βουλόμενος να γίνη άγοραστής άποταθήτω προς τόν ιδιοκτήτην Δημήτριον Π. Οίκομυόπουλον ή Ρούτην.

ΝΕΩΤΑΤΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΙΓΚΕΡ Αί πρωτότυποι μηχαναι ραπτικής ΣΙΓΚΕΡ

με δακτυλοειδή σατταν «navicella» είναι αι τελείστεραι μηχαναι ραπτικής προς κατασκευήν άσπρορούχων, ένδυμάτων, περισθηθίων και άλλων ξιβροχίων ως και δι' ύποδηματοποιούς, όρπη, κατασκευαστάς φρεσίων και διά πών ό,τι άφορεί εις τήν βιομηχανίαν. Αί κυριώτεραι ιδιότητες α καθιστώσασι αυτάς προτιμητέας είναι απλότης και ή κατασκευή εξαίρετον ύλικόν, έλαφρά και τή εν κίνησι περι τήν χρήσιν ύπερβαλλόντως εφίεον ράψιμον.

Πλήρης έγγύσησι.—Όδηγία δίδονται δωρεάν.

Πληρωμή γίνεται κατά διαφόρους δόσεις. Τό ένταύθα κατάστημα της εταιρίας, κείται εν τώ άγίω Νικολάου, όπου έπισκευάζεσθε πása βλάβη εις οιοδήποτε είδους μηχανάς.

Η εταιρία έχει καταστήματα εις Ζάκυνθον, Πάτρας και Κεφαλληνίαν' έχω προς τούτοις ό,τι τάς, δέχομαι και παραγγείλας διά σφραγίδος κρουτσούκ.

Πάτρας 20 Δεκεμβρίου 1886. Ό ένταύθα διευθυντής PASQUALE MERLO.

Διά της από 25 Νοβρίου ε.ε. διατάξεώς το ό επί της πτωχεύσεως Π. Άνοιου είσηγητή Έμποροδίκης Γ. Κοζάκος έπέτρεψεν εις ήμίν να πωλήσωμεν τά εν τώ από 24 8βρίου 1886 άπογραφή αναφερόμενα έπιπλα και άλλα ανήκόντα τής έγκαταληφθείσης λόγω δικαστικου συμβιβασμού περιουσίας του ειρημένου πτωχεύσαντος, ή δέ πώλησις των να γείνησθαι ή τμηματικώς και ιδιωτικώς δια μέσου αντί τιμήματος τουλάχιστον δραχμών 600 χιλιάδων. Είδοποιούνται εθεν οι βουλόμενοι να προσέλθωσι προς ήμάς ίνα διαπραγματευθώσι τήν άγοροπωλησίαν αυτών και λάβωσιν γνώσιν των εκπαιθησομένων.

Πάτρας τήν 29 Δβρίου 1886. Οι διαχειρισται της εν λόγω πτωχεύσεως Α. Βότσης Χ. Ηλιόπουλος